

210

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 1 lipca 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad działalności oraz gospodarki finansowej i planowania zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych.

Na podstawie § 9 ust. 1 i 3 uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1965 r. w sprawie tworzenia, organizacji i finansowania wyodrębnionych zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych dla potrzeb gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 10, poz. 33) oraz § 3 uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1965 r. w sprawie funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w zakładach i przedsiębiorstwach doświadczalnych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 31, poz. 208) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie zasad działalności oraz gospodarki finansowej i planowania zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych (Monitor Polski Nr 40, poz. 223) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) podstawa prawna zarządzenia otrzymuje brzmienie:
„Na podstawie § 9 ust. 1 i 3 uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1965 r. w sprawie tworzenia, organizacji i finansowania wyodrębnionych zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych dla potrzeb gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 10, poz. 33) oraz § 3 uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1965 r. w sprawie funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w zakładach i przedsiębiorstwach doświadczalnych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 31, poz. 208) zarządza się, co następuje:”;
- 2) w § 1 ust. 1:
 - a) początkowe wyrazy otrzymują brzmienie:
„1. Zakłady i przedsiębiorstwa doświadczalne okre-

ślone w § 1 ust. 1, 2 i 4 uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1965 r. w sprawie tworzenia, organizacji i finansowania wyodrębnionych zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych dla potrzeb gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 10, poz. 33) prowadzą gospodarkę finansową na zasadach uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316) — rozciągniętej na te zakłady i przedsiębiorstwa zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 1966 r. w sprawie gospodarki finansowej zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych (Monitor Polski Nr 21, poz. 114) — z następującymi zmianami:”;

- b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) Zakłady i przedsiębiorstwa doświadczalne tworzą fundusz za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne według zasad określonych odrębnymi przepisami.”;
- c) pkt 2 skreśla się, a dotychczasowe pkt 3—6 otrzymują kolejną numerację 2—5.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki: E. Szyr
Wiceprezes Rady Ministrów

211

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 9 lipca 1968 r.

w sprawie dysponowania mocą urządzeń energetycznych przyłączonych do wspólnej sieci elektrycznej oraz rozdzielania energii elektrycznej.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 3 i 4 oraz w związku z art. 7 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do dysponowania mocą oraz rozdzielania energii elektrycznej w krajowym układzie elektroenergetycznym upoważnione jest Zjednoczenie Energetyki, działające w tym zakresie przez Państwową Dyspozycję Mocy, zwaną dalej w skrócie PDM.

2. Krajowym układem elektroenergetycznym w rozumieniu zarządzenia jest zespół przyłączonych do wspólnej sieci elektrycznej urządzeń służących do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, rozdzielania i odbioru energii elektrycznej.

§ 2. Jednostki organizacyjne zarządzające urządzeniami energetycznymi wchodzącymi w skład krajowego układu elektroenergetycznego obowiązane są do podporządkowania się poleceniom PDM w zakresie określonym w art. 7 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150), a w szczególności do:

- 1) dostarczania PDM aktualnej dokumentacji technicznej urządzeń energetycznych wytwórczych, niezbędnej do ustalania programów pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego,
- 2) uzgadniania z PDM rocznych i kwartalnych planów produkcji energii elektrycznej,
- 3) realizacji ustalonych programów pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego,
- 4) uzgadniania z PDM harmonogramów remontów urządzeń

krajowego układu elektroenergetycznego, sporządzanych według wytycznych PDM,

- 5) występowania do PDM o zezwolenie na przerwanie pracy urządzeń energetycznych wytwórczych o mocy zainstalowanej powyżej 0,5 MW, urządzeń przetwórczych i przesyłowych,
- 6) informowania PDM o gotowości ruchowej urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego i ich zdolności produkcyjnej,
- 7) instalowania urządzeń samoczynnego częstotliwościowego odciążania zgodnie z wytycznymi PDM,
- 8) realizacji wniosków PDM zmierzających do poprawy warunków pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego, np. w zakresie nastawiania zabezpieczeń, programów pracy kondensatorów statycznych.

§ 3. 1. Programy pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego ustala PDM, kierując się zapewnieniem niezawodności pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego oraz uzyskaniem optymalnych wskaźników techniczno-ekonomicznych w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej w skali kraju.

2. W razie nieprzewidzianych zmian w pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego, PDM może wprowadzać zmiany w ustalonych programach pracy.

3. PDM przeprowadza bieżącą kontrolę przebiegu realizacji ustalonych programów pracy.

§ 4. Tryb przekazywania danych, o których mowa w § 2, i programów, o których mowa w § 3, jak również wymagania niezbędne do utrzymania normalnej częstotliwości w krajowym układzie elektroenergetycznym, ustala Zjednoczenie Energetyki.

§ 5. 1. Plany ograniczeń pobieranej mocy elektrycznej w razie wystąpienia niedoboru mocy lub energii elektrycznej w krajowym układzie elektroenergetycznym ustala Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministerstwami.

2. PDM realizuje zadania wynikające z planów określonych w ust. 1 po wykorzystaniu innych możliwości zbilansowania zapotrzebowania mocy w krajowym układzie elektroenergetycznym.

§ 6. PDM upoważniona jest do operatywnego ograniczania lub czasowego wstrzymania dostawy energii elektrycznej odbiorcom poza planami, o których mowa w § 5, w razie:

- 1) zagrożenia niezawodności pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego,
- 2) zagrożenia życia ludzkiego,
- 3) zagrożenia mienia (np. przez pożar).

§ 7. Na wniosek jednostki organizacyjnej, której w wyniku wykonania przepisów § 5 i 6 ograniczono lub wstrzymano dostawę energii elektrycznej lub ograniczono pracę własnych urządzeń wytwórczych, PDM pisemnie potwierdza wydane polecenie.

§ 8. Stosownie do przepisu art. 21 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy w zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem, a w szczególności:

- 1) zarządzenie nr 393 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 października 1951 r. w sprawie organizacji dyspozycji energią elektryczną (Biuletyn PKPG Nr 27, poz. 291),
- 2) instrukcja nr 9 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 29 czerwca 1953 r. w sprawie wykonywania przez Ministra Energetyki nadzoru nad elektrowniami nie zbywającymi zawodowo energią elektryczną w zakresie działalności eksploatacyjnej i inwestycyjnej (Biuletyn PKPG Nr 21, poz. 87),
- 3) zarządzenie nr 115 Ministra Energetyki z dnia 1 sierpnia 1953 r. w sprawie zapobiegania i likwidacji awaryjnego spadku okresów,
- 4) zarządzenie nr 181 Ministra Energetyki z dnia 19 listopada 1953 r. w sprawie poziomów napięć w systemach energetycznych,
- 5) zarządzenie nr 55 Ministra Energetyki z dnia 5 marca 1954 r. w sprawie dotrzymywania wielkości częstotliwości w systemach energetycznych i wielkości wymiany międzysystemowej (z późniejszymi zmianami).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Mitrega*

212

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 6 lipca 1968 r.

w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 pkt 1 zarządzenia nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogumieniem (Monitor Polski z 1961 r. Nr 80, poz. 334 i z 1968 r. Nr 29, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprzedaż dla ludności nowych samochodów osobowych produkcji krajowej i pochodzących z importu przez Przedsiębiorstwo Państwowe „Motozbyt”, zwane dalej sprzedawcą, odbywa się na warunkach i zasadach określonych w przepisach poniższych.

§ 2. 1. Do nabycia samochodu określonego w § 1 uprawniona jest osoba, zwana dalej nabywcą, która przez ostatnie 4 lata:

- 1) nie nabywała samochodu — u sprzedawcy, w Banku PKO za dewizy, za granicą,
- 2) nie wylosowała samochodu z książeczki oszczędnościowej PKO ani
- 3) nie otrzymała samochodu z zagranicy.

2. Okres czasu, o którym mowa w ust. 1, skraca się w stosunku do:

- 1) lekarzy, w tym lekarzy weterynaryjnych, używających własnych samochodów przy wykonywaniu zawodu — do 3 lat,
- 2) pracowników służby rolnej używających własnych samochodów przy wykonywaniu zadań służbowych w terenie — do 3 lat,